

Beyazlar ve Zenciler

İçeriği Yazan: [Ata ATUN](#) [1] Zaman: Çar, 17/12/2014 - 15:24

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

1950'li yılların son yarısında ve 1960'lı yılların başında Amerikan kültürünün, filmlerle ve şarkılarla, Amerikan ekonomisinin de otomobil ve çeşitli ev aletleri ile dünyayı istila ettiği dönemde Amerika Birleşik Devletleri tam bir rüya ülkesi görünümünü vermişti bana.

Rahmetlik babam Prof. Dr. Hakkı Atun'un İkinci Dünya savaşı sonrası iki kez burs alarak ABD'ye gitmesi ve orada akademik kariyer yapması, o yokluklar döneminde akla hayale bile gelemeyecek bir ücretle Squibb Firması'nın ABD'deki merkezi araştırma laboratuvarında çalışma teklif etmesi, babamın daha ABD'ye ilk ayak bastığı hafta neredeyse bir takım elbise fiyatına ikinci el bir Studebaker marka otomobil satın aldığını söylemesi gerçekten de beni büyülemiş, ABD'yi gözümde her yönden mükemmel bir ülke konumuna yükseltmişti. Bunda ilkokulu okuduğum ve hocalarının bazılarının Amerikalı olduğu T.E.D. Ankara Koleji'nin de etkisi çok olmuştu. Okulun beyzbol takımına girmem de bu nedenleydi.

1960'lı yılların başında ABD'de Malcolm X adlı bir Afrika kökenli Amerikalının, o dönemde "Türkçede Zenci, İngilizcede de Negro veya Nigger" deniyordu, isminin duyulması, ABD'de İslam hareketinin başladığı haberlerinin gelmesi ilgimi çekmeye başlarken, 1965 yılı başlarında Malcolm X'in bir suikast sonucu öldürülmesi ABD ile ilgili araştırma yapmaya yöneltti beni, tabii o sıkıntılı yılların içinde ne bulabildiysem...

Kısa bir zaman içinde de okuduklarımdan sonra, çocukluğumdan beri beynimde oluşturduğum Amerikan hayranlığı hızlı bir şekilde erozyona uğramaya başladı.

Zencilerin beyazlarla eşit haklara sahip olmadıklarını, birtakım dükkanlara girmek haklarının bulunmadığını, beyazlarla aynı otobüse binemediklerini, ayrı kiliseleri vs. olduğunu, beyazlarla karışmadıklarını, sadece en ucuz ve düşük işlerde çalışabildiklerini, beyazlar ve zenciler arasında evliliklerin olmadığını, üniversitelere alınmadıklarını, okulların ayrı olduğunu, çocukların birlikte oyun oynamadıklarını, profesyonel futbol ve basketbol takımlarında zencilerin oynatılmadığını ve saire benzeri ayrımcılıktan dolayı zencilerin toplum dışı bırakıldıkları için kendilerini yoğun bir şekilde aşağılanmış hissettiklerini ve doğal olarak da berbat bir yaşam sürdürdüklerini öğrendiğim vakit adeta şok olmuşum.

Kıbrıs'ta o dönem Türkler arasında kökleri Afrika olan ağabeylerimiz, ablalarımız, amcalarımız, dayılarımız, yengelerimiz, kardeşlerimiz ve benzerleri vardı. Saygınlık, sevgi, hürmet, iş, birlikte hareket etme bakımından da hiçbir farkları yoktu bizlerden. Zaten Kıbrıslı Türk'tü onlar, ataları asırlar önce Afrika'dan gelmiş olsalar bile... Renk farkı gerçekte bizim için hiçbir mana ifade etmiyordu. Evlilikler ise hiç ayıplanmıyordu ve kısıtlı da değildi. Sosyal yapımız öyleydi o günlerde. Osmanlı'dan bize miras kalmış hoşgörü kültürünün bir parçasıydı herhalde bu düşünce ve yaşam tarzımız.

Ne yazık ki bu hoşgörü kültürünü bazılarımız kaybetti. Kıbrıslıyız, kendi kültürümüz var deyip övünmeye çalışırken bu kültürü oluşturan "hoşgörü" temel direğini söküp attık.

KKTC'de biz Kıbrıslı Türklerin bazıları kendilerini ABD'nin "Beyazları" statüsüne yükseltirken, Türkiye'den gelen kardeşlerimizi, soydaşlarımızı ve onların çocuklarını da "Zenci" konumuna indirgemiş, hangi hastalıklı beyinden çıktıysa bu fikir, düşünce ve ayrımcılık.

KKTC'de görevli olarak bulunan çok sevdiğim ve saydığım bir ailenin daha anaokuluna giden çocuğu bana bir olayı anlatınca anlayabildim ancak bir derin ve çirkin ayrımcılığı.

Anaokulunda dahi Kıbrıslı Türklerin çocukları ile Türkiyeli ailelerin çocukları birlikte oynamıyorlarmış maalesef. Daha doğrusu Kıbrıslı çocukların anneleri çocuklarının Türkiyeli ailelerin çocukları ile oyun oynamalarını yasaklamışlar.

Her kesimde ve düzeyde var olan bu ayrımcılığın anaokuluna kadar indiğine inanasım gelmedi ama "Çocuktan al haberi" diye de bir atasözümüz var.

Yazık ki ailenin ortaokula giden kızının anlattıkları da farklı değil. O da okulda Kıbrıslı öğrencilerin kendisiyle arkadaşlık etmediklerini söylemişti.

Üniversitede Kıbrıslı-Türkiyeli gruplaşmasının olduğunu duymuştum ancak küçücük çocukların dahi bu ayrımcılığa maruz kalmalarını aklım almıyor ve "Yazıklar olsun demokrasi, sosyalizm, insan hakları vs. deyip sosyal ayırım yapanlara" diyorum...

Prof. Dr. Ata ATUN

ata.atun@politikadergisi.com

Yorumlar

- [Dünya](#) [2]
- [Toplumsal](#) [3]

Kaynak URL (05/05/2024 - 23:59 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/beyazlar-ve-zenciler>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/ata-atun>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dunya>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>